

Predstava CNP-a „Šćeri moja“ izvedena na Međunarodnom festivalu glumca u Nikšiću

Druga strana istorije oduševila publiku

NIKŠIĆ – Predstava „Šćeri moja“, u izvođenju ansambla Crnogorskog narodnog pozorišta, bila je treća u nizu koje su na nikšićkoj pozornici igrane u okviru Međunarodnog festivala glumca.

Zadovoljno su o njoj, nakon spuštanja zavjese, komentarisali ljubitelji teatra, a onda su glavni akteri, po običaju, sa novinarima podijelili utiske.

Istorija i fikcija

Rediteljka komada Ana Vukotić govorila je o spoju istorije i faktografije s jedne strane i, na drugoj, fikcije po kojoj je i u teatru kao ostalim umjetnostima, vrlo bitnije ono što je moglo biti od onoga kako je bilo.

– Upravo na tom jazu između istorijskog i fiktivnog nastaje ova predstava. Prije svega, Maja Todorović je donijela jedno vrlo zanimljivu temu odnosa pozicije žene, odnosno, kćerke i oca. To je nekako bio glavni motiv za koji smo se svi „zakachičili“. Sa druge strane, bilo nam je zanimljivo i zabavno da kroz neku vrstu komedijskog žanra pokušamo da na neke važne istorijske ličnosti gledamo iz drugačijeg ugla. Željeli smo da ih vidimo kao ljude, da se bavimo duhovitim slojevima njihovih ličnosti i odnosa i uopšte mentaliteta i crnogorske istorije – kazala je Vukotić.

Glumac Mirko Vlahović, koji igra kralja Nikolu, istakao je da voli ovu predstavu, a i ulogu.

– Tumačeći lik kralja Nikole napravio sam otklon od istorijskog. Zapravo samo u tri scene se vidi da je on kralj, a u ostalima je otac. To je ta skrivena strana istorije, koja je jako zanimljiva u teatru. Kralj Nikola,

Skrivena strana istorije jako je zanimljiva u teatru. Kralj Nikola, koga igram, može da bude i neki drugi kralj. Sasvim je isto. Ovo je univerzalna priča o odnosu između oca i kćeri – kazao je Mirko Vlahović

DIRLJIVA PRIČA: Iz predstave „Šćeri moja“

Kulturološki simboli časopisa „Pozorište“

U okviru pratećeg programa Festivala, predstavljen je novi broj časopisa „Pozorište“. O njemu su govorili Željko Rutović, Goran Jevrić, Goran Bulajić, Blagota Eraković i urednica časopisa Slavojka Marojević. Jevrić je podsjetio da je sada već davne 2005. godine, došlo do obnavljanja časopisa, te da su tu priču inicirali Maksim Vujačić i Dragan Perović, kao hroničari Nikšića.

– Počeli smo u vrlo teškim uslovima, ali gledali smo naprijed

i ja sam, nakon razgovora s Branislavom Mićunovićem, Goranom Bulajićem i Blagotom Erakovićem, započeo sve ovo, a to mi je tada bila i obaveza – kazao je Jevrić. On je podstao i na značaj knjige „Magija traje“ koja je objavljena, ne slučajno, na Dan crnogorske nezavisnosti. – Od prvog broja pratim časopis „Pozorište“, a pokrenuti ga bila je prava hrabrost. Časopis ima vrijednost koja bi morala da se širi kroz države iz kojih

teatri učestvuju na nikšićkom Festivalu – ocijenio je Blagota Eraković.

Prema riječima Željke Rutovića, časopis „Pozorište“ je rijedak kulturološki simbol. Slavojka Marojević istakla je da je „Pozorište“ hroničar raznovrsnih kulturnih dešavanja, te da su inicirali projekat informativnog umrežavanja s pozorišnim kućama iz Crne Gore i regiona. Kako je kazala, sve sa ciljem zbližavanja institucija i umjetnika.

koga igram, može da bude i neki drugi kralj. Sasvim je isto. Ja mislim da je ovo univerzalna priča o odnosu između oca i kćeri. I ne bi kralj Nikola bio

takav i ne bi bio takav otac da nije imao kćer Zorku, koja je bila ambiciozna, pametna i pretendovala na to što joj je i Bog podario. Ali, običaji su ne-

što što nas koči i danas – kazao je Vlahović.

Glumica Varja Đukić, koja je u predstavi pokazala svu snagu crnogorske žene, ističe da je u

ovom komadu veoma važno istaći vrijednost glumačkog zanata i umijeća.

Glumačka sloboda

– Mislim da je ovo sjajna prilika i sjajan festival koji na to skreće pažnju. Ovo što smo izveli večeras unekoliko se razlikuje od drame Maje Todorović. Naime, radilo se o potrazi za predstavom. Zahvaljujući Ani Vukotić i njenoj intervenciji dodali smo tu žensku vizuru. Kroz priču je ostalo to da smo slobodni u žanrovima, iako više nijedan ne može biti čist. Ne možemo isključivo reći da je ovo komedija, drama ili melodrama. Rukopis i ideje su potpuno raznorodni ali, ipak, idu jednoj priči – kazala je Đukić.

Mlada glumica Vanja Jovičević, koja se više nego uspješno snašla u ulozi princeze Zorke, kaže da je nakon čitanja teksta bila neizmerno srećna što je baš njoj dodijeljena ova uloga i povjerenje da je iznese na najbolji mogući način.

– Žao mi je što se o Zorki Petrović jako malo zna. Ona je bila velika humanitarka, ne samo ambiciozna žena koja je postopoto željela prijesto. Mislim da je dosta toga dobrog uradila za Crnu Goru, a u predstavi imamo cijeli njen život. Bolje reći, predstava je popraćena tom vremenskom slojevitošću njenog života – kazala je Jovičević. Ona je dodala da u ovom pozorišnom komadu pseudohistorija prerasta u istoriju Crne Gore. **R. PEROŠEVIĆ**

„Kod Nojeve barke u osam“ u Pljevljima

PLJEVLJA – Gradsko pozorište gostovaće danas u 17 sati u Centru za kulturu u Pljevljima, sa predstavom „Kod Nojeve barke u osam“ (5+). Po tekstu njemačkog autora Uriiha Huba, predstavu je režirao gost iz Slovenije Robert Valtl.

Zabavna i poučna priča o biblijskom Potopu, ujedno je i himna prijateljstva, solidarnosti i tolerancije. Rafiniranog stila, sa puno humora, katkad i vesele burleske, tekst se posljednjih godina afirmisao kao najveće evropsko otkriće za najmlađu publiku.

Uloge tumače Slaviša Grubiša, Smiljana Martinović, Goran Slavnić, Branko Ilić i Sejfo Seferović. Autorski tim, pored reditelja Valtla, čine još: Natalija Vujošević (scenografkinja), Tijana Todorović (kostimografkinja), Nemanja Bečanović (kompozitor), Slavka Nelević (koreografkinja), Miha Horvat (dizajner svjetla), Đorđe Krivokapić (prevod teksta). **R.K.**

„Lasice“ i „Greta“ večeras u CNP-u

PODGORICA – Predstava „Lasice“, Bojane Mijović u režiji Stevana Bodrože, biće izvedena večeras u 20 sati na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta. Takođe, na sceni „Studio“, u 20.30 sati, okviru programskog segmenta „Scena Akademija“ biće izvedena predstava „Greta, stranica 89“, po tekstu Luca Hubnera u adaptaciji Dubravke Drakić. Scenografiju i kostime za „Lasice“ osmislila je Natalija Vujošević, saradnik na scenografiji je Mirko Radonjić, muziku potpisuje Damir Imamović, scenski pokret Nada Vukčević, dok je izvršni producent Marko Poček.

U predstavi igraju: Žaklina Oštir, Nada Vukčević, Branka Stanić i Simo Trebješanin. **R.K.**

Riječ više o koncertu „Četiri soprana“ u Crnogorskom narodnom pozorištu

Blizak i omiljen operijski zvuk

PODGORICA – I u jubilarnoj, 10. sezoni Muzički centar Crne Gore nastavio je dobru praksu predstavljanja domaćih umjetnika koji rade u Crnoj Gori i van nje. U saradnji sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom, na koncertu „Četiri soprana“ na Velikoj sceni CNP-a, nastupile su mecosopranistkinja Amanda Stojović i sopranistkinje Olivera Tičević, Milica Milanović i Marijana Šovran.

Budući da su programski sadržaj činile numere iz poznatih djela operijskog repertoara, dirigentsko vodstvo pripalo je Miroslavu Homenu, renomiranom umjetniku sa višedecenijskim iskustvom upravo u ovom žanru.

Poznate arije

Koncert je otvoren i zaključen uvertirama iz opera „Otmica iz Saraja“ V. A. Mocarta i „Rijenci“ Riharda Wagnera, a središnja tačka, Bizeov „Intermecu“ iz opere „Karmen“, program i nastupe solistkinja koncepcij-

ski je jasno podijelo u dva segmenta. Umjetnice su u dva navrata imale samostalno predstavljanje izvodeći romantičarske arije iz opera Donicetija, Rosinija, Gunoa, Pučinja, Bizea, Dvoržaka, De Sarna San Đorđa, a izvedena su i dva izuzetno poznata dueta – Ofenbahova „Barkarola“ iz „Hofmanovih priča“ i Delibov „Duet cvijeća“ iz opere „Lakme“.

Rođene u Crnoj Gori, četiri solistkinje su školovanje na visokoobrazovnom nivou nastavile na akademijama u Beogradu (Tičević, Stojović, Šovran) i Sarajevu (Milanović). Operske angažmane traže van granica naše zemlje, jer je izvođenje opere kod nas rijetko, zbog kompleksnosti i ogromne produkcijske zahtjevnosti. U tom smislu, za njih je ovaj koncert bio idealna prilika da se uz pratnju CSO-a predstave domaćoj publici, ali i publici, kojoj je operijski zvuk blizak i omiljen, da uživa u najpoznatijim arijama romantizma.

U Donicetijevom rječitativu i ariji „Ah, predugo čekah... O

TOPAOPRIJEM: Sa koncerta u Crnogorskom narodnom pozorištu

svjetlosti duše ove“ iz opere „Linda di Šamoni“ i Gunoovoj ariji Margarete „Ah, smijem se vidjeviši sebe“ iz „Fausta“, Olivera Tičević je iskazala izvođačku stabilnost i intonativnu preciznost. Jako uređeni melizmi, vibrata, čistina u boji glasa, uz odlično fraziranje, činili su njenu interpretaciju lakom i izuzetno artikulisanom. Neposredan odnos i izvrsna komunikacija sa dirigentom, orkestrom i kompletnim auditorijumom, kao i njena kon-

stantna svijest o zvučnoj usklađenosti svih aktera u muziciranju, potvrdili su njenu izvođačku pouzdanost. Amanda Stojović je tamnijom mecosopranskom bojom, posebno izražajnom u visokom registru, zrelo i sigurno, glumački sugestivno, tumačila ariju „Glas što nedavno čuh“ iz Rosinijevog „Seviljskog berberina“ i ariju „U blizini bedema Sevilje“ iz Bizeove opere „Karmen“. Stojović i Tičević su zajedno

otpjevale Delibov „Duet cvijeća“, u kojem su se njihove boje glasova odlično uklopile, a primjetna je bila i njihova voluminozna, temporalna i ritmička usklađenost interpretacije.

S druge strane, luminozna lirski sopranska boja glasa Marijane Šovran i njena zavidna vokalna tehnika (fokusiranje i pokretljive kolorature) došle su do izražaja u Gunoovoj ariji „Želim živjeti“ iz opere „Romeo i Julija“. U Dvoržakovoj „Pjesmi mjesecu“ iz „Rusalka“ i ariji „U dalekom Drenopolju“ iz „Balkanske carice“ Šovran je doživljajno (dikcijski čisto) vodila publiku kroz sadržaj teksta. Milica Milanović je u Pučinijevom arijama „Da, zovu me Mimi“ iz „Boema“ i „O, moj dragi tata“ iz opere „Dani Skiki“, pak, demonstrirala širok dijapazon glasovnog volumena i zajedno sa orkestrom pozudano je pratila dinamičku gradacionu liniju.

Uz vješto vodstvo maestra Homena i izuzetno zvučno izbalansiranu pratnju, njen prodoran vokal je u trenucima „fortisima“, ali i kod mekog

„pjanisima“, mogao da dođe do izražaja. U „Barkaroli“ je zajedno sa Amandom Stojović suptilno nijansirala intenzitet zvuka, dok je orkestarska pratnja tokom cijelog koncerta delikatno dozirana i pedantno vođena.

Razičiti karakteri

Pod upravom maestra Homena, crnogorski simfoničari su u tri orkestarske kompozicije uvjerljivo tumačili tri posve različita karaktera. Čist, mocartovski lepršav i poletan ton ostvaren je uvertiri „Otmice iz Saraja“, dok je u „Intermecu“ postignuta eterična ravan (harfa i sola drvenih duvača) koja je u pojedinim trenucima poprimala i filmsku boju. Vagnerova uvertira izvedena je izuzetno ekspresivno, tonski koncentrisano, dramatski napeto, uz odlična dijalogiziranja limenih duvača i gudača, koji su završnici koncerta dali herojski, svečani karakter. Nakon izvedbe Verdijeve čuvene „Vinske pjesme“ iz „Travijate“, CSO, maestro Homen i četiri solistkinje doživjele su topao prijem posjetilaca, čije su reakcije tokom koncerta i nakon njega još jednom potvrdile popularnost operijskog žanra kod nas. **Vanja VUKČEVIĆ**